

Gastrochilus bellinus (Rchb.f.) O. Kuntze 1891

Synoniem

Saccolabium bellinum
Rchb.f. 1804

Vindplaats

Gastrochilus bellinus komt wijd verspreid voor over Birma en Thailand. Door het ruime verspreidingsgebied bestaan er een aantal standplaatsvariëteiten. Die verschillen bestaan vooral in de donkere of lichtere kleuren van de bloem.

Beschrijving

De zeer korte, hoogstens 5 cm lange stengels dragen tot 8 riemvormige bladeren, stevig, ongelijk in lengte, 2-delig uitlopend aan de top. 15-20 cm lang en 2,5 cm breed.

De bloemtak met schermvormige bloeiwijze zit op een hoogstens 10 cm lange tak, die licht gebogen is en 4-7 bloemen heeft: wasachtig, licht geurend en met een diameter van ongeveer 4 cm.

Cultuur

Gastrochilus bellinus is een gemakkelijke plant, zonder dat we hem echter een beginners plant kunnen noemen. Hoewel geen echte kweek hoogstandjes noodzakelijk zijn, moet het feit dat de planten geen bulbën heeft en daar in tijd van nood op terug kan vallen, duidelijk in het oog gehouden worden.

De plant doet het in zijn groeiperiode goed, en vooral in de zomer uitstekend op een halfbeschaduwde plaats; afhankelijk van zijn plaats van herkomst in de gematigde kas of de gematigd-warme. In die zomerse groeitijd kan hij ook veel water aan: regelmatig onderdompelen en bijna helemaal weer laten opdrogen in een vochtige omgeving. Ook toont de plant zich dankbaar voor wat extra nevelen op warme dagen. Bij die hoge luchtvochtigheid is luchtbeweging noodzakelijk. Daarom kies ik meestal voor een blok van mexifern, kurk of kurkschors, duidelijk een keuze voor een blok met een harde ondergrond, want de wortels houden ervan oppervlakkig te wortelen. Dit oppervlakkig wortelen geeft een goede controle op de conditie van de wortels en kan door nevelen direct beïnvloed worden.

Potcultuur is ook mogelijk maar dan met een zeer luchtig mengsel, zoals mexifern met wat sphagnum, of wat osmunda.

Geen uitgesproken rusttijd; iets lagere temperatuur met wat minder water is voldoende om deze soort door de winter te helpen. Wel regelmatig blijven nevelen. Om tot bloemvorming te komen moet de plant in de winter zo licht mogelijk hangen, zonder dat dit de hele dag in de zon betekent. Bij grotere planten ontstaan spontaan nieuwe scheuten, die na verloop van tijd ook wortels vormen. Grote planten bloeien rijker, maar u kunt die scheuten ook afnemen en als aparte plant opbinden.

Bloeitijd

De bloeitijd valt in de late winter /begin voorjaar.

Wetenswaardigheden

De eerste beschrijving was van H.G. Reichenbach in Gardeners' Chronicle in 1804. Deze beschrijving ging onder het bovengenoemde synoniem *Saccolabium bellinum*. Onder deze naam

zult u, zeker in de wat oudere literatuur deze soort moeten opzoeken. Mr. Boxal heeft die plant destijds verzameld in Birma. In 1891 gaf O. Kuntze een herziening in zijn "Revisio Genera Plantarum" en bracht hem onder bij *Gastrochilus*.

Gastrochilus komt van het Griekse gaster (buik) en cheilos (lip), waaruit blijkt dat zijn naamgeving op de opvallende vorm van de lip betrekking heeft. Bellinus: op madeliefjes lijkend.

Bron:

Orchiteek N.O.V.

Bijlage van Orchideeën feb. 1987

Tekst: A. Klaassen

Foto: A. Klaassen